—	ऊर्वयमाणः,	ऊर्वयिष्यमाणः ;
[1]ऊः-उरौ-उरः ;	—	—
[2]ऊर्णः-र्णम्[A]-र्णवान् ,	ऊर्वितम्-तः,	ऊर्विविषितम्-तः-तवान्;
ऊर्वः,	ऊर्वः, ऊर्विविषुः,	ऊर्विवयिषुः ;
ऊर्वितव्यम् ,	ऊर्वयितव्यम् ,	ऊर्विविषितव्यम् ;
ऊर्वणीयम् ,	ऊर्वणीयम् ,	ऊर्विविषणीयम् ;
ऊर्व्यम् ,	ऊर्व्यम् ,	ऊर्विविष्यम् ;
ईषदूर्वः, दुरूर्वः, सूर्वः ;	—	—
ऊर्व्यमाणः,	ऊर्व्यमाणः,	ऊर्विविष्यमाणः ;
ऊर्वः,	ऊर्वः,	ऊर्विविषः,
ऊर्वितुम् ,	ऊर्वयितुम् ,	ऊर्विविषितुम् ;
ऊर्वा,	ऊर्वणा,	ऊर्विविषा, ऊर्विवयिषा;
ऊर्वणम् ,	ऊर्वणम् ,	ऊर्विविषणम् ;
ऊर्वित्वा,	ऊर्वयित्वा,	ऊर्विविषित्वा ;
समूर्व्य,	समूर्व्य,	समूर्विविष्य ;
ऊर्वम् २, ऊर्वित्वा २,	ऊर्वम् २, ऊर्वयित्वा २,	ऊर्विविषम् २ ; ऊर्विविषित्वा २.

(108) "उष दाहे" (I-भ्वादिः-696. सक. सेट्. पर.)

ओषकः-षिका,	ओषकः-षिका,	[3]ओषिषिषकः-षिका ;
ओषिता-त्री,	ओषयिता-त्री,	ओषिषिषिता-त्री ;
ओषन्-न्ती,	ओषयन्-न्ती,	ओषिषिषन्-न्ती ;
ओषिष्यन्-न्ती-ती,	ओषयिष्यन्-न्ती-ती,	ओषिषिषिष्यन्-न्ती-ती ;

1. 'राल्लोपः' (6-4-21) इति वकारस्य लोपः । 'र्वोरुपधाया दीर्घ इकः' (8-2-76) इति दीर्घः ।

2. 'श्वीदितः—' (7-2-14) इति इण्णिषेधः । 'राल्लोपः' (6-4-21) इति वलोपः । 'हलि च' (8-2-77) इति दीर्घः । 'रदाभ्यां—' (8-2-42) इति निष्ठानत्वम् । णत्वम् ।

3. ओणेः ऋदित्करणात् लिङ्गात् उपधाकार्यं द्वित्वात् प्रबलम् । तेन गुणः ।

A. 'प्रक्ष्यूतगोपीशुचमूर्णपूतनं तूर्णानसं थूर्णबकादिदानवम् ।
दुर्दूर्विषून् धूर्वितुमेव गूर्वणं मूर्वन्तमापूर्वितपर्वताम्बरम् ॥' धा. का. 1-73.